

lítics que no gaudeixen de la simpatia popular, i on ell assistia creient segurament laborar per l'Escola i pels seus mitjans de vida, feien que la mateixa es ressentís de l'absència del Director, sorgint defectes que, en ésser discutits entre la Direcció i el professorat, establiren un dualisme que comprometé i desprestigià l'Institució, sense que el Patronat sabés imposar la solució necessària, que, al nostre entendre, era la que, en no ésser acceptada, motivà la dimissió del doctor Canal de membre del Patronat.

El Patronat, format sempre amb elements addictes a la política imperant, ha

procurat servir els interessos d'aquesta, i la majoria dels seus individus han pertenescut amb la mateixa estoïcitat i interès al Patronat que a una *mesa* electoral. La manca d'interès d'aquest Patronat es palesa en tota la vida de l'Escola, i sobre aquest, més que sobre ningú, pesa la responsabilitat de la situació lamentable en que avui es troba. Si el Director o professors es movien en un pla que no els corresponia i l'Escola adolia de defectes, el Patronat era qui tenia l'obligació ineludible de posar les coses en son lloc i procurar l'extirpació de les causes que els motivaven.

(Seguirà)

La Justícia, virtut social

La societat actual, basada en el sistema capitalista, amb totes les tares i defectes propis d'un estament supèrflu creat per conveniències i atavismes d'uns quants poderosos nascuts en bressol d'or que s'en han erigit posseïdors, el mateix que semi-déus, no té pas, en la seva estructura moral i material, res de sana doctrina, de bell idealisme i de pürs principis, sino que es recolza de la manera més descarada i desvergonyida sobre un empostissat podrit de falsos principis, desiguals i criminals, plens de maldat i de mentida.

Malgrat que en el seu sí hi conviuen els homes i les gents de tots els estaments socials, formant grups i col·lectivitats, sols uns quants erigits en superhomes són els que, amb el ceptre a les mans, porten les regnes de la col·lectivitat, sostenint amb tal motiu un *tinglado* estrany, amb lleis i sistemes dels més absurdes del món.

Lleis supremes, autoritat, ordre, forces vives, organització, moral, principis socials... Paraules; paraules rimbombants, convertides en mites i en fantasmes per a atemoritzar la gent, la gent de baix, la púrria social, que no té dret al banquet de la vida i és exclòida de la Societat.

Uns homes, vestits grotescament en nom d'uns principis que no existeixen i amb una autoritat i unes atribucions que ningú no els les ha donades, sinó

que se les han preses, clamen per la puresa dels homes, i amb l'espasa en una mà i les balances en l'altra, pretenen jutjar la consciència i l'ànima dels que aguanten els pilans de la falsa societat.

Aquesta poderosa minoria de la societat burgesa, que s'ha apoderat de la Humanitat, gelosa del seu privilegiat predomini, parla de Justícia, del mot sagrat de la Justícia, per a fer taula rasa al seu caprici i en el seu nom. I oh, paradoxa!, s'involucra el nom de la Justícia d'una manera llastimosa, quan la

Justícia, en l'estricta sentit de la paraula, és una cosa divina i perfecta i és una virtut social de les més magnífiques que dignifiquen l'home en tots els seus aspectes, morals i materials.

De segles i de segles que està acceptat com article de fe que la Justícia és sols patrimoni dels poderosos, per al bon govern del seu predomini, per a aguantar les llurs institucions de vergonya secular i fer subjugar talment com bèsties els estaments d'abaix, les multituds, el poble, el dia en que preté alçar el cap.

I la justícia que hom ens pinta i ens predica com un poder diví, immaculat i suprem a totes les lleis i a tots els jous i amb tracte recíproc a tots per un igual, de des dels que ceneixen corona d'or, fins el més miserable dels miserables, és tan sols instrument d'opressió i d'ignominia pels que creuen i obeeixen i són soldats de càrrega de la flamant societat burgesa.

No; la Justícia, la verdadera Justícia, en l'estricta sentit de la paraula, és sols dels justos, dels homes que tenen la consciència neta i el cor honrat.

La Justícia és del poble, de les multituds que, explotades i expoliades pels segles dels segles pels abassegadors de carn humana, la senten i en tenen tota la llur essència de la seva immaculada virtut perquè l'amen i l'estimen en tota la seva ànima, perquè sempre i a tothora en tenen fam i sed de la verdadera Justícia.

El poble, que per contrast de la civilització, viu exclòs de la Societat, sense furs, sense drets ni privilegis, i amb l'estigma més irritant, és l'únic que té dret a posseir-la. la Justícia; no la que ens pinten avui tapada d'ulls i exercida per monstres com Gallifet, Torquemada i els Fiscals de S. S. M. M., sino la verdadera, aquella que, predecessora de la lluita final, sobressortint de les runes fumejants encara de l'enderrocament del món, emprès per les ires populars, regirà els destins d'una Humanitat nova, on tots els homes seran regits pel mateix nivell, sense castes ni privilegis denigrants i separadors.

SALVADOR MAJÓ

SABATERIA
ROMAÑO

Especialitat en
Calçat a mida

Miquel Ventura

GRANOLLERS
Plaça Constitució, 30

Confiteria
Patisserie
Queviures

LA PALMA BAR

Café Express

Especialitat en pastes per al Te * Extens ▲ Sandwichs * Sodes * Xampany i Vins
assortit en bosses i caps de luxe per a regal ▼ GRAN ASSORTIT EN PANALLETES

Successors de Quirse Masana

Doctor Robert, 11 i 13

GRANOLLERS